

Universitetsundervisning. Jeg har været med til at anbefale dette Forslag og vil gerne stemme derfor her i Tinget. Jeg kan ikke forstaa alle de Indvendinger, som det ærede Medlem for Odense Amts 8de Valgkreds (Holm) fremkom med. Det forekommer mig, at det netop er heldigt, at Universitetet saaledes søger at komme ud til den store Befolkning, og de Mænds Navne, der have sat sig i Spidsen for dette Foretagende, ere en Borgen for, at man kan have ubetinget Tillid til dem. Om Professor la Cour, Hr. Dahlerup og flere andre, der skulle lede denne Undervisning, ved man, at de udmærket ere Herrer over deres Evner og have praktisk Erfaring i at undervise. Man kan derfor være sikker paa, at deres Undervisning vil blive afpasset for Tilhørerne paa en saadan Maade, at disse kunne følge den og have Udbytte af den. Der er dernæst en anden Side ved denne Sag, som i høj Grad tiltaler mig, nemlig, at den stærke Tilslutning, den har mødt i vore Købstæder, navnlig skyldes den store Arbejderbefolkning. Man har tidligere ganske vist støttet Foredragsvirksomheden gennem Landboforeningerne og Fællesrepræsentationen for Industri og Haandværk, men hidtil har man ikke villet støtte en Foredragsvirksomhed, der særlig kunde tage Sigte paa den store Arbejderbefolkning, navnlig i vore Købstæder. Jeg ved nok, at man har faaet en lille Bevilling paa 8000 Kr. dertil, men jeg ved ogsaa, at en stædig Minister ikke har villet bruge disse Penge, saa at de hidtil kun have staaet paa Papiret og ikke ere komne Befolkningen til gode. Disse 8000 Kr. vare jo nærmest tænkte at skulle komme Arbejderne i Købstæderne til gode, men det er ikke sket. Her kommer der derimod et Tilbud om netop at understøtte en Foredragsvirksomhed for den store Arbejderbefolkning, og det har ogsaa vist sig, at det netop er den, der i særlig Grad har sluttet sig til denne Foredragsvirksomhed. Jeg synes, at den Maade, hvorpaa Sagen er greben an, er overordentlig praktisk. Dette, at der i Forvejen udarbejdes et kort og let forstaaeligt Grundrids for de Foredrag, der agtes holdte, og at det udeles til Tilhørerne eller sælges til dem for en 10-Øre, er et fortrinligt Hjælpe-middel til at kunne følge Foredragene, saa at de blive i Stand til at faa Udbytte af dem. Bagefter giver saa Foredragsholderen sig til gennem Samtale nærmere at forklare Foredragenes Indhold og at forvise sig om, hvorvidt Tilhørerne have forstaaet den. Jeg finder, at det er en overordentlig

heldig Form, der her er valgt. Det vil derfor være meget heldigt, om man vil stemme for denne Bevilling, og jeg vil haabe, at den Sag maa vokse sig stor og stærk, saa at der gennem denne ringe Begyndelse, disse 5000 Kr., kan vokse et Foretagende frem, som kan blive et godt Middel til vort Folks Oplysning.

Nøhr: Det lader til, at dette Forslag om Universitetsundervisning skal sætte Sindene i Bevægelse i Dag. Jeg vil udtale min Erkendtlighed over for Ministeren og Udvalgets Flertal, fordi de have villet give disse 5000 Kr. Den sidste ærede Taler talte om Tilslutningen i Købstæderne, men ogsaa ude paa Landet har denne Sag vundet stor Tilslutning. Det er af den Slags Foredrag, som Befolkningen strømmer til, og naar man en Gang har været der, kommer man igen, hvad der ikke altid er Tilfældet med andre Foredrag. Det, jeg egentlig har begæret Ordet for, er for at udtale min Erkendtlighed over for Ministeren og Finansudvalget, fordi de have givet Befolkningen paa Svinø Tilskud til Opførelsen af en Kirke. Det vil maaske erindres, at jeg kæmpede for den ved 2den Behandling, jeg kan gerne sige med Bedrøvelse, da det Forslag, der da kom frem, ikke var tilfredsstillende for Befolkningen; men nu føler jeg Trang til at udtale en Tak for, at man er kommen til et saa godt Resultat, som Tilfældet er, naar Forslaget vedtages.

Trier: Det er desværre — Bevillingen til den meget omtalte Universitetsudvidelse, jeg gerne vilde sige et Par Ord om. Jeg kunde føle mig fristet til at frafalde Ordet efter alt det, som er blevet sagt om denne Sag, siden jeg bad om det, men skal dog et Øjeblik vende tilbage til de stærke Indvendinger, der ere fremkomne mod den. Disse Indvendinger dele sig i 2 Slags, den ene en Tvivl om, hvorvidt der overhovedet herhjemme er Brug for et saadant Foretagende, og den anden en Tvivl om, hvorvidt det er Statens Opgave i alt Fald for Øjeblikket at støtte det. Jeg tror, at Tvivlen i begge Retninger er ubegrundet. Det forekommer mig, at netop fordi vi have saa mange Oplysnings-Institutioner, som det ærede Medlem for Odense Amts 8de Valgkreds (H. Holm) nævnte, her i Landet, have vi en forøget Opfordring til en Undervisning af denne Art. Den bygges paa Forudsætninger, som et Samfund, der ikke i Forvejen har faaet et vist Maal af Oplysning, ikke er i Besid-